

Šolska roba.

a. Igra s čerkami.

Kadar že prvinci dobro čerke poznajo, naj jih učitelj uri brati mnogo-verstne kratke besede. Take vaje pa naj učitelj tako vravná, da so prav mične in kratkočasne. Za tega voljo naj včasí učencom na tablo piše kake znane besede, in naj jih tako sestavlja, da sprednje in zadnje soglasnice in samoglasnice, pa tudi zloge različno spreminja in obrača, ter nove besedne pomene razklada. Postavim: in, sín, cín, čín, nič; um, sum, šum; il, mil, lim; mi, miš, mig, mik, mir, rim; vi, vir, vid; si, sin, sim, siv, sir, ris, sip, pis; bi, bič, bik; ti, tir, tip, tih, tik; tek, tak, tok, otok; je, jem, jed; ve, več, vel, vez, vek, vem, veš, ves, oves; ki, kis, kes, kos; up, kup, skup; uk, čuk; ju, jud, jug; en, len; me, meč, med, meh, melj; če, češ, čez, čep, peč; se, sek, kes, les; že, žep, rep, otep, potek, potop; le, lev, vel, vol, volk, val; dé, dež, del, led, jed, med, red, ped; on, don, gon; os, nos, ponos, bos, gos, kos; ol, col, sol, pol, dol; od, rod, vod, sod, pod, god, kod, zarod, izvod; noč, nož; bob, boben; po, pol, popoldan; miza, zima; koš, konj, kokoš; čas, las, pas, kras; za, zal; par, pav, panj; da, dan, dar; ta, tam, tat, vrat, brat i. t. d.

b. Kaj naj učitelj stori, da se otroci ne bodo mehanično, ampak pomljlivo brati učili.

Kdor hoče kako močno zidanje sozidati, tudi skerbi za močno podlago; in da bodo učenci pomljlivo brali, naj učitelj

a) skerbi, da bo otročji um in razsodbo pred že in tudi o poznavanju čerk s primernimi vprašanji budil in vedril. Postavim: Poznaš grablje? čemu so? i. t. d.

b) Kakor hitro pa učenci posamezne besede, enojne in sestavljene stavke brati začno, naj učitelj pazi, da pomen posameznih besed in stavkov dobro razumejo, in ga, kolikor mogoče, z lastnimi besedami pripovedujejo. Zato je

c) potreba, da se otrokom nepoznani besedni pomen na tanko razloži.

d) Ker pa človek važne reči veliko rajše posluša ali bere, naj se tudi otroci na važnost in korist za brati odločenega oddelka previdno opomnijo.

e) Otroci ne smejo hitro, ampak počasi brati; morajo na prepone paziti in vedno prenehavati.

f) Pri otrocih višjega reda naj učitelj ne bo le samo zadovoljen, da mu nekoliko od tega, kar so ravno kar brali, povedati vedo, temuč, ako hoče, da bo otročji um vedril, zahteva naj, da mu večkrat tudi kaj spišejo iz tega, kar so brali. Tako si bodo koristili in nabirali dobička za vsakdanje življenje.

Is Sercole.

c. Koristne naloge iz številstva.

1) Slovincov je na Kranjskem 432.890, na Štajarskem 380.200, na Koroškem 110.700, na Primorskem 226.100, na Ogerskem 49.350, na Beneškem 30.450. Koliko je vseh Slovincov skupaj?

2) V Ljubljani je 20.747 ljudi, v Celjovcu pa 13.478; koliko jih je v Ljubljani več, kakor v Celjovcu?

3) Triglav je visok 9037 čevljev, Grintovec nad Kamnikom pa 8086 čevljev nad morjem; koliko čevljev je Grintovec nižji od Triglava?

4) Slaveni pevec Valentiñ Vodnik je bil rojen leta 1758, in je umrl leta 1819; koliko je bil star, ko je umrl? Koliko let je, kar je bil rojen? koliko, kar je umrl?

5) Leta 1408 so Turki prvič udarili na Kranjsko; koliko let je že od tistega časa?

6) Neki kmet ima dva para volov, kateri težijo po 8 centov. Če tedaj vsaki vol potrebuje na vsak cent svoje žive teže vsaki dan $1\frac{1}{2}$ funta dobrega sená, koliko sená bodo ti voli potrebovali v 4 mescih?

Uganka in zastavica.

Uganka zastavice v prejšnjem listu je:

Tonče drugi dan veselo Nežici naznani, da je 36 ovac pasla. — Pa tudi on si izmislil drugo zastavico, in jo tako le Nežici zastavi: „Šel sem unikat v Srednjo vas, kamor so me oče po opraviilih poslali. Gredé pridem k svojima součencoma, k Jurju in Tinetu, ki sta ravno tudi ovce pasla. In ko ju poprašam, kakor tebe zadnjič, koliko ovac paseta, mi zviti Jurče odgovori: Ako bi Tine meni eno dal, bi jih jaz še enkrat toliko imel, kakor on; ako bi pa jaz njemu eno dal, bi jih oba enako število imela. Zdaj pa ti, Nežica, izrajtaj, koliko jih je pasel Jurče, in koliko jih je pasel Tine? *J. K. Stopiški.*“

Družba v pomoč učiteljskim vdovam in sirotam na Kranjskem.

1. novembra 1860 se je v ljubljanski škofiji začela lepa družba, ktera si je naložila preblogo dolžnost, da bo podpirala zapuščene vdove in sirote ljudskih učiteljev na Kranjskem. Prečastito ljubljansko škofijstvo je že večkrat prav lepo priporočevalo to lepo napravo in vabilo učitelje in druge dobrotnike,